

[Jørgen Jørgensen.]

rette Valutaordninger, fordi vi var begyndt dermed, det er en Slags Modforanstaltning over for os ... (*Hans Hansen [Rørby]*: Det sagde jeg ikke!). Det ærede Medlem sagde: Nu kommer andre Lande og gør det samme; fordi vi lavede Valutakontor, begynder man nu i Tyskland at træffe samme Foranstaltning. Nej, det er ikke værd at overvurdere os selv og tro, at et stort Land begynder at indrette sine generelle Handelsforhold med Hensyntagen til os. Jeg tror, det vilde være mere nyttigt, om det ærede Medlem vilde give os en forstandig Forklaring paa, hvordan det er muligt at finde Afsætning under de Vilkaar, som vor Produktion har. Hvordan vil dette være gør ligt uden at træffe Foranstaltninger som dem, her er foreslaaet? Og hvordan vil det ærede Medlem begrunde, at han — saa vidt jeg ved — har stemt for den Englandstraktat, der stiller visse bestemte Krav? Hvordan vil han begrunde denne Stilling uden at tage de Konsekvenser deraf, som er nødvendige, naar man skal respektere Traktaten og foretage de Indkøb i England, som Traktaten paalægger os?

Til det ærede Medlem Hr. Prieme skal jeg kun sige, at jeg ikke vil tale om Begavelse i Forbindelse med det ærede Medlem; jeg kan ikke lide at stille Modsætninger saa stærkt op over for hinanden, som det i saa Fald vilde blive. Det ærede Medlem siger, at jeg har villet give det Udseende af, at *alle* Importører kunde faa 45 pCt. af deres tidligere Indførsel, men jeg sagde udtrykkelig: inden for visse Grupper af Varer. Jeg forstaar meget vel de store Vanskeligheder, der er for store Dele af Handelsstanden paa Grund af Restriktionerne, og det er ogsaa kun, fordi Forholdene tvinger os dertil, at vi maa gribe ind over for Virksomheder, som vi naturligvis ellers ingen Interesse har i at lægge Hindringer i Vejen. Men Hensynet til den enkelte maa vige for det Hensyn, der staar over alle andre: at søge at skaffe Muligheder for Afsætning af den Produktion, der skal danne Basis for vort Lands Økonomi. Og indtil i Dag har ingen ansvarlig Mand kunnet benægte, at en Betingelse for, at dette kan ske, er, at vi træffer importregulerende Foranstaltninger af den ene eller den anden Art. Og derfor støtter vi det foreliggende Lovforslag.

Prieme: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen vilde ikke tale om Begavelse — det er ogsaa unødvendigt. Derimod er det nødvendigt at være meget nøje inde i de Sager, der er til Forhandling i dette høje Ting, naar man er Ordfører, og det er det, jeg har bebrejdet det ærede Medlem, at han ikke er. Dette har efter min Formening ikke noget at gøre med Begavelse.

Det ærede Medlem mener ikke, man kan klare Landets Eksport uden at have et Instrument som Valutacentralen. Saa vidt jeg ved, har man ogsaa i Norge og Sverige Traktater med England, men uden at man dør har en lignende Ordning som vor. Det ærede Medlem talte videre om Nødvendigheden af at bevare denne Ordning, for at vi kunde opfylde vore Traktater, og jeg gaar ud fra, at han hermed væsentligst sigtede til Traktaten med England; men de Varer, der er Tale om i Englandstraktaten, er jo ganske faa: Kul, Jute, Salt og ganske enkelte andre, og der er intet som helst til Hinder for, at der her i Landet kan træffes nøjagtigt den samme Ordning med Hensyn til Aftagelsen af disse Varer, som er truffet i Norge og Sverige. Af Hensyn til Englandstraktaten er der altsaa ingen Grund til at bevare Valutacentralen.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens personlige Bemærkninger skal jeg skænke ham. Naar det ærede Medlem fremdeles hævder, at det er naivt af mig at tro, at vi uden Importregulering kan sælge vore Varer i Udlandet, vil jeg minde om, hvad jeg sagde for et Øjeblik siden, og som det ærede Medlem kan læse i den Beretning, han selv har sat sit Navn under, nemlig at i 1933 havde vor Eksport en Værdi af 1 200 Mill. Kr., hvilket er en Nedgang paa ca. 25 pCt. fra de allerstørste Eksportaar, og Nedgangen svarer nøje til den Nedgang, der har været i Verdensmarkedets Priser. Heri ligger Be grundelsen for min Paastand om, at Udlandet fremdeles vil have vore Varer.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen spørger mig, om jeg tror, at Handelen vilde aftage Varer i England, hvis vi ikke tvang den til det. Jeg skal herpaa svare ved at henvise til, hvad det ærede